

selvfølgelig forskellige niches, så vi har som medforslagsstiller valgt at fokusere på, at der er et par områder, hvor vi synes, at regeringen skal øge fokuset.

Men i det hele synes vi, at den redegørelse, der foreligger, er ganske god og dækkende for mange af de udfordringer, som det danske fødevarerhverv står over for.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg synes, det var en god tale, fru Lene Espersen holdt, særlig omkring fiskeriet, og vi har lige oplevet fiskerigeneralforsamlingen, og jeg har læst den skriftlige beretning til generalforsamlingen, og det lyste jo ud af den, at det er utrolig vanskeligt at bevare pessimismen i erhvervet i øjeblikket. Så derfor er det væsentlige også at se på, hvordan fremtiden ser ud for fiskeriet. Og dér er jeg enig med fru Lene Espersen i, at vi må kigge på, hvordan vi passer kvoter og kapacitet sammen.

Jeg hørte måske ikke rigtig efter, men vi var tidligere i debatten her inde på kapitalisering af kvoten, og hvordan stiller Det Konservative Folkeparti sig til kvotehåndteringen her?

Så med hensyn til forenklingen og liberaliseringen og at det skulle forbedre konkurrenceevnen: Mener fru Lene Espersen, at vi inden for fødevarerhvervet skal til at konkurrere på arbejdsmiljøet, eller at vi skal konkurrere på innovation og udvikling?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først om regelforenklinger og administration: Hvis man går ind og ser på en tabel over næsten en hvilken som helst gren af f.eks. landbrugserhvervet og på de producentomkostninger, der er, så har der måske været én linje, der handler om de omkostninger, som er en følge af EU-lovgivningen. Så er der en anden linje – og den er tit af tredobbelt karat – der handler om, hvad vi så yderligere fra dansk side har pålagt af forskellige udgifter til kontrol, veterinært og alt muligt andet, som er standard. Det kan være mange forskellige ting.

Der skal være noget brugerbetaling, men vi skal holde os for øje, at balancen ikke begynder at tippe for meget i den forkerte retning. Der er nogle omkostninger, som også erhvervet skal være med til at løfte, ingen tvivl om det, og meget af det er noget, som deres udenlandske konkurrenter også skal betale for. Men derud-

over kommer der ofte en yderligere stribe af regninger, som vi fra dansk side egenhændigt har pålagt erhvervet, og det synes vi ikke er en særlig god idé.

Det andet spørgsmål om fiskeriet har jeg desværre ikke tid til at svare på. Så må hr. Erling Christensen komme igen.

Jørn Jespersen (SF):

I SF synes vi, at det er en lidt blandet fornøjelse at læse redegørelsen om fødevarerhvervets fremtidige udvikling.

For at starte med det positive er der jo mange gode hensigter og mange gode plusord om kvalitet og fødevarer sikkerhed og forbrugertillid osv. Der er også henvisninger til den fødevarerpolitiske redegørelse, der kom forrige år, som også har mange fornuftige elementer i sig, så man kan såmænd sagtens finde en masse gode ting i redegørelsen, en masse politiske målsætninger, som vi kan tilslutte os.

På den anden side – og det er så det negative – er der også en utrolig masse betragtninger omkring fortsat strukturudvikling, større enheder, indtjening via øgede mængder osv., altså rent kvantitative betragtninger, som, så vidt vi kan se, lægger op til en bevidstløs fortsættelse af den udvikling, vi har set inden for landbrugserhvervet i de sidste årtier.

Det er en udvikling og en måde at drive landbrugserhvervet på, som var berettiget kort tid efter krigen, da der var underskud af fødevarer i Europa, men som jo har udlevet sig selv forlængst, og som har haft som konsekvens, at vi har fået overproduktion, at vi har fået stadig faldende priser og problemer med indtjeningen i landbruget, at vi har fået forringet kvalitet, at vi har fået nedslidning af miljø- og naturgrundlaget, og at – hvad redegørelsen desværre ikke nævner noget om – vi også har ført en helt urimelig og uacceptabel politik over for den tredje verden ved at dumpe mange af vores produkter med massiv støtte på deres markeder, sådan at deres produktionsmuligheder blev smadret på trods af, at vi med den anden hånd havde givet ulandshjælp til netop opbygning af denne produktion.

Så derfor mener vi sådan set, at regeringen har sat sig mellem to stole, og at redegørelsen stritter i forskellige retninger. Den lægger sådan set op til, at regeringen bliver nødt til at afklare med sig selv, hvilken udviklingsretning man mener, der skal være inden for dansk landbrugsproduktion og i dansk fødevarerhverv: